

Posudek vedoucího diplomové práce Jany Cimpové
„Les personnages des prêtres dans les romans de Georges Bernanos“
(České Budějovice, 2005, 64 str.)

Autorka si vybrala z bohaté francouzské románové produkce meziválečného období jednoho z autorů, ke kterému se čtenáři, mezi nimi především čtenáři mladší, pravidelně vracejí (po této stránce je k němu diplomandka trochu nespravedlivá, když o něm říká, že „[il] n'est pas largement connu“, 4), Georgese Bernanose. A z problematiky, kterou celé Bernanosovo dílo řeší, si zvolila jeho složku analyticky velmi účinnou, postavy Bernanosových kněží. Právě na jejich rozborech je možno přesvědčivě ukázat základní složky celé Bernanosovy tvorby, které všechny vycházejí z věčného souboje principů dobra a zla v lidské společnosti.

V úvodu své práce autorka stručně pojednala o Bernanosovi a jeho místě ve francouzském románu 20. století a naznačila metodu, kterou ve své práci uplatní (za zajímavou považují obzvláště pasáž o poslání kněze z historického pohledu, 23-25): bude vycházet ze tří pohledů – ze vztahu postavy k Bohu, z analýzy postavy viděné z jejího nitra a z toho, jak se projevuje ve vztazích k postavám ostatním. Analýzy jsou přesvědčivé, opírají se vhodně o dokladový materiál, závěry jsou logické a celou analytickou část práce je možno považovat za zdařilou. V další části posudku se proto soustředím jen na ty stránky textu, kde by bylo možno uvažovat o jiných řešeních.

Samotné analýzy jsou v některých pasážích členěny tak, že se někdy nevyhnou opakováním: na str. 11 např. autorka sděluje svůj úmysl rezumovat „obsahy“ románů, ale ve skutečnosti již zde jde většinou o první analýzy postav, ke kterým se později vrací (např. 12-14 abbé Donissan, 15 a další abbé Cénabre). Poněkud nejednotně působí členění analýz postav v kap. 3: v případě románu *Sous le soleil de Satan* je explicitně uvedeno logické rozdělení analýzy (3.2.1. – 3.2.4.), kdežto v případě románů dalších tato metoda již není uplatněna. Práce je napsána vcelku dobrou francouzštinou, bez větších nejistot gramatických a pravopisných. Rušivě však působí zbytečně vysoký počet vět nesprávně tvořených, kusých a často nesrozumitelných: *le premier roman est composé d'un prologue... suivent alors deux parties... (11); il le après choisit d'après une image...; Mais certaines choses que ne semblent d'être les mêmes (16); et surgit en lui l'idée de suicide (38); considérons déjà le moyen dont l'abbé Chevance adresse ses prochains (43)*. Někde by bylo třeba větu, pasáž osvětlit, komentovat (proč „il fut obligé d'abandonner son projet“, 15; kdo to jsou „prêtres secondaires“, 22 ?).

Diplomovou práci Jany Cimpové hodnotím jako **velmi dobrou**.

České Budějovice 15. prosince 2005.

prof. PhDr. Jaroslav Fryčer, CSc., v. r.
vedoucí práce